

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18Csp/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117200706
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117200706.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobkyne F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, K. - A., štátnej občianky SR, zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO 35792752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, P. O. BOX 41, IČO 47 233 516, o zaplatenie 669,99 eur s príslušenstvom a iné takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 669,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 669,99 eur od 04.06.2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Z r u š u j e sa neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 18Csp/10/2017-32 zo dňa 2.3.2017.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 669,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 669,99 eur od 15.06.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Počas konania svoju žalobu rozšírila, keď žiadala určiť, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500032909 uzavretá so žalovaným dňa 08.10.2013 je neplatná. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným dňa 08.10.2013 uzatvorila zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500032909, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1.500 eur. Úver sa zaviazala splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. V zmluve bola ďalej dojednaná výška úrokovej sadzby 70,01 % ročne, RPMN 69,79 % ročne, celková čiastka splatná dlžníkom vo výške 3.375,54 eur, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu splatná dlžníkom vo výške 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V čl. 8 zmluvy je inkorporovaná dohoda o poskytnutí služby, predmetom ktorej je záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyňi na jej žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok žalobkyne zaplatiť za poskytnutie tejto služby odplatu vo výške 215,75 eur v prípade úveru, resp. 112,08 eur v prípade revolvingu. Odplata za poskytnutie služieb obsiahnutých v dohode sa stala splatnou dňa, kedy bol žalobkyňi poskytnutý úver. Žalobkyňa ďalej uviedla, že svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy plnila a žalovanému uhradila 27 splátok, čím celkovo uhradila sumu 2.169,99 eur. Revolving poskytnutý nebol. Dňa 13.05.2016 žalovaného vyzvala, aby jej vydal bezdôvodné obohatenie, a to do 21 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaný však plnenie získané sine iusta causa nevydal. Poznamenala, že

predmetná zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako ani s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Zmluva neobsahuje predpísané povinné náležitosti a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. Má za to, že výška RPMN uvedená v zmluve je uvedená zmätočným, nejasným a nezrozumiteľným spôsobom, keď v bode 5 zmluvy je uvedená iná RPMN ako v bode 6 zmluvy. Uvedené rozdielne výšky RPMN boli pre ňu ako spotrebiteľku nejasné a zmätočné, keďže neboli definitívne, a preto sa kvalifikovane nemohla rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. V tomto smere poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/685/2014 zo dňa 23.04.2015. Dodala, že schválená výška RPMN uvedená v bode 6 zmluvy nezodpovedá skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok. Skutočná výška RPMN je na úrovni 70,01 % a je teda vyššia ako jej výška uvedená v predmetnej zmluve. Uvedené je zrejme už aj zo samotného porovnania výšky ročného úroku (70,01 %) a výšky RPMN ako celkových nákladov dlžníka za kalendárny rok. Výška RPMN nemôže byť nižšia ako výška ročného úroku ako hlavnej formy odplaty veriteľa a nákladu dlžníka. Preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Poukázala tiež, že z dôvodu zaúčtovania poplatku za uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb, obdržala reálne sumu vo výške 1.284,25 eur. Skutočná výška RPMN pre úver vyplývajúci zo zmluvy je pri uplatnení správneho výpočtu na úrovni 92,98 %. Takisto výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 11,45 % pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci október 2013. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokovej sadzby sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je neplatná. Zdôraznila, že dohodnutá výška úrokovej sadzby prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia zmluvy, teda ide o neplatný právny úkon. Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná a treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru a aj z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že je potrebné aplikovať prednostne ustanovenia Obchodného zákonníka, a to najmä s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú, ak je to v prospech spotrebiteľa. Zásada prednostne aplikability občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa pred normami obsiahnutými v Obchodnom zákonníku vyplýva teda priamo z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aplikácia § 502 Obchodného zákonníka je pre rozpor so zásadou ochrany spotrebiteľa ako aj zásady prednostnej aplikability občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa vylúčená. Má za to, že žalovaný účelovo zamieňa pojem odplata a výška úrokovej sadzby. Pojem odplata predstavuje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/584/2014. Argumentom žalovaného sa súdy už zaoberali a ustálili, že výška úrokovej sadzby podstatne prevyšujúca mieru z úverov obchodných bánk, je neplatným zmluvným dojednaním. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má byť zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky a o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky. Z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené, aby sa zmluva v týchto podstatných náležitostiach odvolávala na obchodné podmienky alebo splátkový kalendár. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.06.2016 sp. zn. 5Co/214/2016. Pre absenciu tejto náležitosti považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Nesúhlasila ani s tvrdením žalovaného, že zákon č. 129/2010 Z. z. je výsledkom implementácie smernice Rady 2008/48. Toto tvrdenie nemá oporu v právnom poriadku EÚ, nakoľko členské štáty sú povinné všeobecne záväzným právnym predpisom smernicu do vnútroštátneho právneho poriadku transponovať tak, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou, pričom samotné členské štáty majú možnosť voľby, ako dosiahnu daný cieľ. Členské štáty sa tak môžu za účelom dosiahnutia najlepšieho výsledku smernice odchyliť od samotného znenia smernice a zaviesť v súlade so všeobecnou zásadou úniijného práva prísnejšiu vnútroštátnu úpravu. Toto potvrdil aj SD EÚ v rozhodnutí Vebonck, C-28/99, Garage Molenheide, C-286/94, C-340 a 401/95, C-47/96. Poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 10Co/265/2015. Poznamenala, že okrem úveru uzavrela aj revolvingový úver v rámci dotknutej zmluvy, ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte zmluvy. Tento vopred predpísaný text nemohla ovplyvniť a po splnení podmienok jej bol automaticky poskytnutý revolvingový úver. Uzatvorenie revolvingového úveru nevyjadruje skutočnú vôľu žalobkyne uzavrieť ďalší úverový vzťah, ale je

prejavom vôle veriteľa ako výlučného zostavovateľa zmluvy. Zámerom žalobkyne nebolo uzatvorenie revolvingového úveru, no jeho uzavretie jej bolo vnútené predpísanou formou zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.06.2015 sp. zn. 3Co/289/2014 súd takéto jednanie považuje za neplatné. Dotknutá zmluva tiež nemá ďalšie náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v zmluve jasne určená pevným dátumom, pričom nestačí, že je uvedená v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, nakoľko toto oznámenie nemôže byť platnou súčasťou zmluvy, keďže nie je dlžníkom podpísané a navyše tento dokument, ktorý má byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, bol jej zaslaný dodatočne, až po podpísaní zmluvy. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/510/2015. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež odplata za dohodu o poskytnutí služby inkorporovaná v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi. Obdobné poplatky sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a je o záujmom. Preto by dohoda o poskytovaní služby mala byť vyhlásená za neplatnú. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 10Co/67/2016. Na základe uvedené je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tak mala povinnosť splatiť úver len do výšky istiny, ktorá sa rovná výške úveru (1.500 eur). Zaplatila však 27 splátok v celkovej výške 2.169,99 eur. Preto vznikol preplatok vo výške 669,99 eur. Preplatok zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na jej úkor, nakoľko bolo prijaté bez právneho dôvodu. Dodala, že spolu so zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500032909 zo dňa 08.10.2013 uzavrela so žalovaným aj dohodu o zrážkach zo mzdy č. 8500032909 dňa 08.10.2013, na základe ktorej je jej zamestnávateľ povinný vykonávať mesačné zrážky zo mzdy alebo z iných príjmov vo výške 80,37 eur mesačne v prípade, že žalovaný predloží túto dohodu zamestnávateľovi. V zmysle ustálenej judikatúry sú podobné dohody o zrážkach zo mzdy neprijateľné a neplatné, pričom poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.06.2013 sp. zn. 6Co/95/2013, zo dňa 30.06.2016 sp. zn. 19Co/85/2016. Má preto za to, že dotknutá dohoda je neprijateľnou a neplatnou v plnom rozsahu, nakoľko jej bola predložená na vopred pripravenom tlačíve, pričom individualita dojednania je iba iluzórna a zakladá nerovnosť práv a povinností medzi zmluvnými stranami.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že vo vzťahu k žalobkyni nemá žiadny záväzok, pričom okolnosti a tvrdenia uvedené v žalobe sú nedôvodné a bez opory v akomkoľvek dôkaze. Údaj o RPMN nie je v zmysle platných právnych noriem možné dohodnúť, nakoľko je to v rozpore s povahou a účelom uvedeného údaja, so spôsobom jeho určenia a tiež s ustanoveniami únijného práva, ktoré predstavujú plnú harmonizáciu pravidiel pre spotrebiteľské úvery. Uvedenie hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je jednou z náležitostí, ktoré sú právnou úpravou definované ako podmienka pre to, aby spotrebiteľ mal povinnosť platiť úrok a poplatky dohodnuté v zmluve. Náležitosti pre úverovú spotrebiteľskú zmluvu, ktoré sú predpísané zákonom nemajú rovnaký charakter v tom smere, kedy by ich všetky bolo možné dohodnúť na základe realizácie zmluvnej slobody zmluvných strán. Tento fakt vyplýva jednak z toho, že niektoré údaje sú určené priamo štátnym orgánom, zákonom alebo sú určené v dôsledku zákonom stanoveného pravidla. Na základe uvedeného tvrdí, že ustanovenie o uzatváraní zmluvy nie je možné aplikovať mechanicky na všetky náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere, pretože nie všetky sú a objektívne môžu byť výsledkom dohody zmluvných strán. Zdôraznil, že hodnotu RPMN nemôžu strany určiť na základe slobodnej vôle. Okrem toho tento údaj sa objektívne v čase podania návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere navrhnuť nedá aj preto, že zákonná úprava výslovne stanovuje časový okamih, ku ktorému sa RPMN určuje a tým je deň uzavretia zmluvy. Vyššie uvedené vyplýva aj z výkladu ustanovenia § 2 písm. i) a § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.. Pri výklade tohto zákonného ustanovenia je potrebné vychádzať aj so smernice Európskeho parlamentu a Rad 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorá bola implementovaná do slovenského právneho poriadku práve zákonom o spotrebiteľských úveroch. Povinnosť prihliadať na nepriamy účinok uvedenej smernice je výslovne formulovaná v čl. 22 ods. 1, podľa ktorého keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ ide o údaj RPMN a o to, na základe čoho a kedy má byť určený, je formulovaný v smernici tak, že zmluva musí obsahovať RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. Z toho vyplýva, že aj únijné právo jednoznačne určuje okamih, kedy sa dá určiť hodnota RPMN. Poznamenal, že z obsahu zmluvných dojednaní vyplýva, že tento údaj označený ako predpokladaná RPMN je určený na základe predpokladu s tým, že hodnota RPMN schváleného úveru bude nižšia alebo rovná predpokladanému údaju, teda hodnota RPMN schváleného úveru

nebude vyššia ako je údaj o predpokladanej RPMN, a preto je logické, že pokiaľ spotrebiteľ akceptuje predpokladanú RPMN, potom konečný údaj RPMN, ktorá je nižšia, zodpovedá jeho rozhodnutiu. Žalovaný tiež poprel tvrdenia, podľa ktorých by dojednanie o výške úrokov malo byť neplatné ako celok, resp. by malo spôsobiť neplatnosť celej zmluvy. Takého tvrdenie odporuje právnej úprave platnej a účinnej v čase uzavretia zmluvy. Predmetná úverová zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. a účinné od 01.04.2015. Na uzavretú zmluvu sa preto môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2013 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. V tejto súvislosti poukázal na stanovisko útvaru dohľadu na finančnom trhu č. 1/2015. Pokiaľ zákonodarca chce, aby norma pôsobila aj na vzťahy, ktoré vznikli v minulosti, musí tak urobiť dostatočne jasným spôsobom, ideálne zavedením nového režimu a mechanizmu uplatnenia týchto práv. Preto ak pre dotknuté ustanovenie chýba takáto úprava časovej pôsobnosti, má za to, že ustanovenie sa použije ina na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 01.04.2015. Základná úprava regulácie výšky úrokov pre úverovú zmluvu bola v čase uzavretia zmluvy uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Toto ustanovenie reguluje otázku platnosti dohody o úrokoch a právne dôsledky spojené s tým, ak je dohodnutý úrok vyšší než určuje zákon. Pre určenie, aká výška úroku je prípustná, je rozhodujúce ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Tvrdenie žalobkyne je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ako aj s § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka. Ak je totiž určitá otázka riešená v právnom poriadku osobitným ustanovením, potom aplikácia všeobecného ustanovenia je vylúčená. Odplata, ktorá je regulovaná ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prekročená. Obvyklou odplatou je práve hodnota priemernej odplaty určovanej MF SR. Tá bola v rozhodnom období, t. j. ku dňu 08.10.2013, vo výške 46,06 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu neprevyšovala. Žalovaný tiež nesúhlasil s absenciou ďalších náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere, a to termín konečnej splatnosti a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Poukázal, že zmluva je tvorená nie len ustanoveniami v nej sa nachádzajúcimi, ale aj ustanoveniami nachádzajúcimi sa zmluvných dojednaniach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z ustanovenia čl. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu je dňom konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166. Čo sa týka údajov o výške, počte a termíne splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov, má za to, že táto náležitosť je splnená, pretože zmluva obsahuje výšku splátky, termín splatnosti splátky a počet splátok. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky. Odvolal sa pritom opätovne na článok 22 ods. 1 Smernice, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166 a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015. K tvrdeniu žalobkyne, že uzavretie revolvingového úveru je neplatné, uviedol, že žalobkyňa bez akéhokoľvek zdôvodnenia spochybňuje vlastný prejav vôle. Ani z podanej žaloby nevyplýva, že by pred podpisom zmluvy nevedela, akú zmluvu uzatvára a čo je jej obsahom. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/81/2011. Zdôraznil, že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, nakoľko v prípade nezáujmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving, resp. požiadať o jeho stornovanie. Navyše žalobkyňa obsah zmluvy nespochybňovala. Je pomerne nelogické prejať nespokojnosť až so značným odstupom času, ak pri uzatváraní zmluvy aj následne pri jej splácaní podmienky zmluvnej strane vyhovovali. Poprel tvrdenia žalobkyne týkajúce sa dohody o poskytovaní služieb. Tvrdenie, že platba je podľa danej dohody považovaná za neprijateľnú podmienku, je nepreskúmateľné, pretože okrem paušálneho tvrdenia o neprijateľnosti žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti o tom, v čom sú dôvody nerovnováhy v postavení strán. Predmetná odplata je cenou plnenia, čiže z hľadiska ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úvaha o neprijateľnosti dojednania vylúčená.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500032909 zo dňa 04.10.2013, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500032909 zo dňa 08.10.2013, predsporovej výzvy zo dňa 13.05.2016, dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.10.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobkyňa dňa 04.10.2013 požiadala žiadosťou č. 8500032909 žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru vo výške (úverovom limite) 1.500 eur, pričom uviedla, že úver bude splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú musí za poskytnutie úveru zaplatiť bola stanovená na sumu 3.375,54 eur. Predpokladaná RPMN za úver bola stanovená vo výške 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a priemerná RPMN za úver 46,06 %. Podľa žiadosti žalobkyňa žiadala o poskytnutie revolvingu vo výške 790,84 eur, pričom celková čiastka splatná dlžníkom predstavovala sumu 1.928,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola určená vo výške 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 76,21 %. Dňa 08.10.2013 prijal žalovaný predmetnú žiadosť a súhlasil s poskytnutím úveru vo výške 1.500 eur s tým, že predmetný úver bude žalobkyňa ako žiadateľka splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Súhlasil aj s výškou celkovej sumy splatnej žalobkyňou v sume 3.375,54 eur. RPMN za úver však určil vo výške 69,79 %, ročnú úrokovú sadzbu za úver ponechal vo výške 70,01 % a priemernú RPMN za úver vo výške 46,06 %. Súhlasil tiež s výškou revolvingu v sume 790,84 eur a výškou celkovej čiastky splatnej odporcami v sume 1.928,88 eur. Predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu stanovil vo výške 70,01 %. Ročnú úrokovú sadzbu revolvingu ponechal vo výške 76,21 %.

5. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500032909 vyplýva, že žalovaný žalobkyňi schválil úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Dátum splatnosti prvej splátky bol určený na deň 09.11.2013 a dátum splatnosti poslednej splátky bol určený na deň 09.04.2017. Periodicita splácania bola určená mesačne vždy k 9. dňu v mesiaci. Celková výška úveru bola stanovená vo výške 1.500 eur, RPMN úveru 69,79 %, priemerná RPMN 46,06 %. Revolving žalovaný schválil žalobkyňi vo výške 902,92 eur, pričom výška mesačnej splátky úveru po vykonanom revolvingu predstavuje sumu 80,37 eur. RPMN po vykonaní revolvingu predstavuje výšku 70,01 %. Celková čiastka splatná dlžníkom je 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) v sume 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, celková čiastka splatná dlžníkom pri poskytnutí každého revolvingu predstavuje sumu 1.928,88 eur a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %.

6. Predsporovou výzvou zo dňa 13.05.2016 vyzvala žalobkyňa žalovaného k urovnaniu vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500032909, nakoľko úver poskytnutý na základe tejto zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov a k vyplateniu finančného preplatku v lehote 21 dní od doručenia výzvy.

7. Dohodou o zrážkach zo mzdy č. 8500032909 zo dňa 08.10.2013 žalobkyňa súhlasila s vykonávaním zrážok zo mzdy na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy č. 8500032909 zo dňa 08.10.2013 vo výške 80,37 eur mesačne.

8. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

9. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) účinného v čase uzavretia

zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona účinného v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa bodu 2.1 druhá veta Zmluvných dojednaní, zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa.

15. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobkyňou je čiastočne dôvodná. Po preskúmaní predmetnej zmluvy možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačená. Dodávateľom v tomto prípade je žalovaný, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalobkyňa, ktorá pri uzatváraní zmluvy nevykonávala žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 04.10.2013 požiadala žalobkyňa o poskytnutie revolvingového úveru vo výške (úverovom limite) 1.500 eur, pričom uviedla, že úver bude splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú musí za poskytnutie úveru zaplatiť bola stanovená na sumu 3.375,54 eur. Predpokladaná RPMN za úver bola stanovená vo výške 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a priemerná RPMN za úver 46,06 %. Podľa žiadosti žalobkyňa žiadala o poskytnutie revolvingu vo výške 790,84 eur, pričom celková čiastka splatná dlžníkom predstavovala sumu 1.928,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola určená vo výške 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 76,21 %. Dňa 08.10.2013 prijal žalovaný predmetnú žiadosť a súhlasil s poskytnutím úveru vo výške 1.500 eur s tým, že predmetný úver bude žalobkyňa ako žiadateľka splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Súhlasil aj s výškou celkovej sumy splatnej odporkyňou v sume 3.375,54 eur. RPMN za úver však určil vo výške 69,79 %, ročnú úrokovú sadzbu za úver ponechal vo výške 70,01 % a priemernú RPMN za úver vo výške 46,06 %. Súhlasil tiež s výškou revolvingu v sume 790,84 eur a výškou celkovej čiastky splatnej odporcami v sume 1.928,88 eur. Predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu stanovil vo výške 70,01 %. Ročnú úrokovú sadzbu revolvingu ponechal vo výške 76,21 %. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa od žiadosti žalobkyne pri prijímaní jej žiadosti odchýlil v hodnote RPMN úveru (hodnota RPMN úveru uvedená v bode 5 žiadosti je 70,01 % pričom v bode 6 žiadosti už figuruje výška 69,79 %) a v hodnote RPMN po vykonaní revolvingu (hodnota RPMN po vykonaní revolvingu uvedená v bode 5 žiadosti je 63,32 %, pričom v bode 6 - údaje o schválenom revolvingovom úvere už figuruje výška 70,01 %). V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka podmienkou vzniku zmluvy je to, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje modifikáciu návrhu, resp. dodatky, výhrady, obmedzenia či iné zmeny, považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku, za zánik pôvodného návrhu a za nový návrh so zmeneným obsahom. Tam, kde sa predpisuje zachovanie určitej formy, je zmluva uzavretá až vtedy, keď sa účastníci dohodnú na jej obsahu v tejto forme. Pre uzavretie zmluvy v písomnej forme stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k písomnému prijatiu, takže podpisy účastníkov nemusia byť na tej istej listine. V danom prípade súd bod 5 žiadosti

o poskytnutie revolvingového úveru posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy a bod 6 predmetnej žiadosti za odpoveď na návrh. Keďže v bode 6 predmetnej žiadosti došlo k modifikácii údajov RPMN, došlo v zmysle vyššie uvedeného k odmietnutiu pôvodného návrhu žalobkyne a k vzniku nového návrhu. Takýto nový návrh žalovaného pre vznik zmluvy však musel byť rovnako prijatý žalobkyňou. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobkyňa pri podávaní žiadosti o revolvingový úver nekonala v rámci obchodnej, príp. inej podnikateľskej činnosti a naproti tomu žalovaný konal v rámci svojej obchodnej činnosti, keď priamo z predmetu podnikania zapísaného v obchodnom registri vyplýva, že poskytuje pôžičky a úvery nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov, vyhodnotil súd žiadosť žalobkyne ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Zákon pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpisuje písomnú formu, pričom jej nedodržanie nesankcionuje neplatnosťou, ale tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by žalobkyňa jeho nový návrh písomne prijala a tým došlo k uzatvoreniu predmetnej zmluvy v písomnej forme. Na základe uvedeného možno konštatovať, že k uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zákonom predpísaným spôsobom nedošlo, a preto má súd za to, že predmetná zmluva nebola uzavretá v písomnej forme. Žalovaný sa v rámci obrany obmedzil len na tvrdenie, že pokiaľ ide o údaj RPMN, nemožno použiť ustanovenia o návrhu zmluvy a jeho prijatí, nakoľko údaj RPMN nie je údajom, ktorý by si strany mohli dohodnúť. S týmto názorom žalovaného sa však nemožno stotožniť. Je pravdou, že údaj RPMN nezávisí od dohody strán, ale je výsledkom presne stanoveného výpočtu. Napriek tomu má súd za to, že sa jedná o dôležitý údaj, na základe ktorého sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či daný úver prijme alebo nie, a preto aj v prípade údajov RPMN, ktorý bol zo strany žalovaného zmenený, je viac než nevyhnutné, aby túto zmenu spotrebiteľ predpísaným spôsobom akceptoval. Ako už bolo vyššie uvedené, následkom nedodržania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, t. j. žalovaný nemá nárok na žiadne úroky ani poplatky. Z tvrdení žalobkyne je zrejmé, že žalovaný jej poskytol úver vo výške 1.500 eur, pričom tento splatila vo výške 2.169,99 eur, ktorá skutočnosť nebola zo strany žalovaného rozporovaná. Žalobkyňa tak preplatila úver jej poskytnutý žalovaným, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 669,99 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi hodnotou splateného úveru a hodnotou poskytnutého úveru (2.169,99 eur - 1.500 eur = 669,99 eur). Pre úplnosť súd dodáva, že aj keby prijal záver, že zmluva bola dojednaná písomne, táto neobsahuje všetky podstatné náležitosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 9 ods. 2 zákona, a to predovšetkým konečnú splatnosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. f)) a výšku, počet a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)), pričom zákon striktné vyžaduje uvedenie výšky, počtu a termínov splatnosti zvlášť pre istinu, zvlášť pre úroky a zvlášť pre iné poplatky. V dôsledku absencie týchto náležitostí možno takisto predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom rovnako by sa dospelo k záveru o povinnosti žalovaného uhradiť žalobkyňi sumu 669,99 eur. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona, a to z toho dôvodu, že tieto boli uvedené v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 08.10.2013. Na tomto mieste je potrebné konštatovať, že priamo zo zmluvných dojednaní vyplýva, že žiadosť sa stáva zmluvou, keď je podpísaná oboma zmluvnými stranami. Preto je viac než nevyhnutné, aby všetky podstatné náležitosti predpísané zákonom obsahovala priamo zmluva. Oznámenie o schválení úveru je listina, ktorá je vyhotovovaná a zasielaná spotrebiteľovi až po uzavretí zmluvy, a preto je neprípustné, aby toto oznámenie obsahovalo ďalšie náležitosti, ktoré zmluva neobsahuje. Spotrebiteľ totiž už v čase uzavretia zmluvy musí byť informovaný o podstatných náležitostiach zmluvy a nie až po jej uzavretí. Neobstojí ani argument žalovaného, že zmluva je v súlade so smernicou Rady 2008/48/EHS, aj keď v určitom smere možno dať žalovanému za pravdu. Členské štáty Európskej únie a teda aj Slovenská republika sa vzhľadom na tzv. úplnú harmonizáciu od ustanovení Smernice nesmeli odchýliť. Je tak zrejmé, že ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžadujú, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky a ustanovenia, ktoré sankcionujú absenciu tejto náležitosti úverovej zmluvy bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nie sú v súlade so Smernicou a idú nad jej rámec. Uvedené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch však boli platné a účinné v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy a v konečnom dôsledku sú platné a účinné v rovnakom význame doposiaľ. Na základe takto platnej a účinnej zákonnej úpravy existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má citované ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Možno pripustiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so Smernicou. Smernica je však prameňom práva EÚ sekundárnej povahy a je záväzná iba pre členské štáty a nie priamo pre fyzické a právnické osoby, ktorými sú aj strany sporu, a preto jej priama aplikácia v tejto veci neprichádza do úvahy. Nakoľko priamy účinok Smernice do úvahy neprichádza, je namieste sa zaoberať tým, či Smernici možno priznať nepriamy účinok, a teda či možno

uvedené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch vykladať eurokonformne. Zo znenia zákona o spotrebiteľských úveroch je jednoznačné, že zákon požaduje členenie splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov a akýkoľvek iný výklad, ktorý by mohol byť v súlade so Smernicou, by bol v priamom rozpore so zákonom, teda tým, čo je v zákone jasne napísané a čo je platné a účinné. Výklad, ktorý by považoval za postačujúce uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku splátky bez jej ďalšieho členenia by zároveň porušil zásadu právnej istoty, keď aj v tomto prípade strana sporu mohla legitímne očakávať, že súd rozhodne tak, ako iné súdy v stovkách obdobných prípadov, keď úvery považovali za bezúročné a bez poplatkov, keď zmluva neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

17. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

18. Žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala tiež určenia dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú. Dohoda o zrážkach zo mzdy je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov slúžiaci veriteľovi na to, aby uspokojil svoju splatnú pohľadávku, ak dlžník nebude dobrovoľne plniť. Má akcesorickú povahu a môže existovať len vtedy, ak existuje hlavný, t. j. zabezpečený záväzok. V danom prípade však hlavný záväzok, t. j. povinnosť žalobkyne plniť zo zmluvy, ktorá bola dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená, už neexistuje; zanikla splnením povinnosti zo strany žalobkyne. Tým, že súd vyhodnotil, že úver poskytnutý žalobkyňi je bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňa uhradila žalovanému viac ako bola povinná, v dôsledku čoho konštatoval bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného s povinnosťou toto vydať žalobkyňi, nemožno uzavrieť inak ako, že zaplatením sumy poskytnutého úveru vo výške 1.500 eur zo strany žalobkyne došlo k zániku hlavného záväzku a tým aj k zániku dohody o zrážkach zo mzdy. Z tohto pohľadu potom súd považoval určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy za bezpredmetné, postrádajúce akýkoľvek praktický význam, a preto žalobu v tejto časti zamietol.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.

21. Keďže žalovaný nevydal bezdôvodné obohatenie včas a riadne, dostal sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol žalobkyňi nárok na úrok z omeškania, ktorý jej súd priznal v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vo výške 5 % ročne zo sumy 669,99 eur od 04.06.2016 do zaplatenia, pričom deň, od ktorého je žalovaný povinný úroky z omeškania platiť, je deň nasledujúci po uplynutí lehoty na vydanie finančného preplatku, ktorá bola stanovená v predsporovej výzve zo dňa 13.05.2016.

22. Podľa § 335 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

23. V predmetnej veci súd uznesením č. k. 18Csp/10/2017-32 zo dňa 02.03.2017, právoplatným dňa 31.03.2017, nariadil neodkladné opatrenia, ktorým uložil žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, ak súd zamietne žalobu len v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje, alebo toto ponecháva v platnosti. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobkyňa splnila svoj záväzok vyplývajúci jej zo zmluvy v celom rozsahu, nie je dôvod na vykonávanie zrážok zo mzdy. Nariadené neodkladné opatrenie z toho dôvodu stratilo opodstatnenie, a preto ho súd zrušil.

24. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

25. V predmetnej veci mala každá zo strán úspech len čiastočný. Žalobkyňa mala úspech v časti o zaplatenie sumy 669,99 eur, žalovaný mal úspech v časti žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú súd zamietol. Vzhľadom k tomu, že obe strany mali úspech približne rovnaký, rozhodol súd tak, že žiadna strana nemá právo na náhradu trov konania.

26. Lehotu na splnenie povinnosti, 3 dni od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobkyňa môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.